

Ein rík ferð

Var á ferð um páskirnar, eystanfyrir og í Róma. Kortini ikki við føroyska ferðalíðnum, sum vitjaði ymsastaðni í Sovjett. Men við J. P. Gregoriussen sum ferðaleiðara. Í strikum og orðum. Sá uttan iva somu pláss — borgir og torg, katedralar, torn, standmyndir og minnismerki — sum tey ferðandi gjørdur.

Er hugflogið til staðar, skal ikki nógv til, at tú

loftar hesum eyðkenda stemninginum — titandi og sjóðandi ferðafólk — á kendum torgum og trappum ella uttanfyri bygningar, sum standa sum varðar um byggilistina.

Í mongum førum er eydnast J. P. Gregoriussen at flyta hetta lagið inn á várkalda dagin í tveyg-trýssindstjógunda breiddarstigi.

J. P. Gregoriussen:
Ferðatekningar.
Egið forlag.
Prentarbeiði:
P. f. Blaðsturv.
Kronur 180.

Vladimir hin óndi, minnismerki í Novgorod

Hash er byrjanin

Marita kallast filmur um ein narkoman í einum skandinaviskum stórbýi.

Filmurin ávarar móti at roykja hash, hóast nógv vilja vera við, at hetta er meinaleyst. Hash er byrjanin til tey sterkaru evnini, sigur filmurin, sum verður sýndur í skúlum kring landið.

Filmurin verður eisini sýndur á mót í Havnar Bio í kvöld kl. 20.00 og tveir fyrrverandi narkomanar fara at greiða frá.

Filmurin, sum felagskapurin Teen Challenge hevur gjørt, hevur norska talu og danskan tekst og hann varar 40 minuttir.

Í Teen Challenge eru fyrrverandi narkomanar og onnur, sum á kristnum grundarlag royna at hjálpa unglingum burtur úr narkomhørvrinum og -tilveruni.

Spanska trappan í Roma

J. P. Gregoriussen, sum vit vanliga kenna sum arkitektin, Palli hjá Liffu, hevur givið út eina bók við umleið 65 ferðatekningum frá eini bussferð um Helsinki, Moskva, Warszawa og aðrar býir í 1984 og frá eini hópflugferð til Róma í 1985.

Endamálið var at "... festa á blað tað, eygað sá og sinnið varnaðist og kanska soleiðis at onkur annar enn bert tú sjálvur hevði gleðina av tí", sum hann sigur í innganginum.

Litið er at ívast í, at fleiri fáa gleði av teimum livandi og fjølbroyttu tussj- og býantstekningunum.

Sum heild tykja tekningarnar úr Róma lættari. Kanska serliga tær sum eisini vísa fólkalívið. Meðan tær eystanefir tykja meira ávirkaðar av teimum ofta bombastisku bygningunum. Men tær festa seg sanniliga betur í minnið.

Onkur av løttu rómatekningunum fær teg at minnst aftur á strikuna hjá Hans Bendix, sum í mong ár ríkaði Politikenlesaran við einfaldum strikum úr suðurlendskum býarumhvørvum.

Tá eg onkuntið áður havi sæð tekning hjá Palla, havi eg hildið, at hann var meira arkitektur enn teknari.

Við hesum í huga fór eg at kaga í Ferðatekningar, sum er heitið á bókini. Men arkitekturin er so at siga burtur — og í staðin finnur tú sanna teknarglist.

Hann er ikki bundin at forum og smálutum, men letur pennin sveima. Onkuntið kundi tú hugsað tær, at hann slepti penninum fyrr av pappirinum. Eftir mínum tykki verður arbeiðt ov nógv við honum í stóðum. Men tað er kortini ikki heildarfatanin.

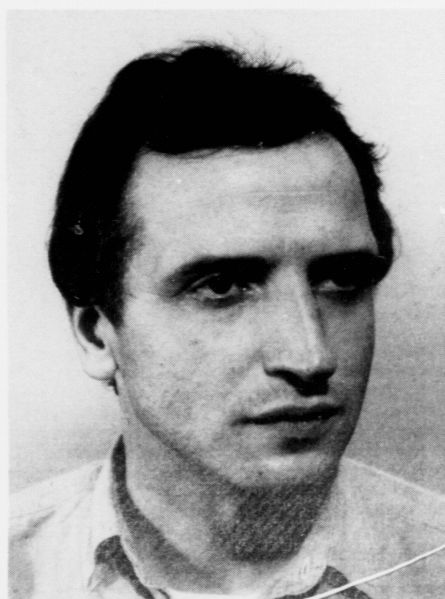
Hóast tær flestu tekningarnar eru av bygning-

um, eru síðurnar ikki stírvnar. Tað merkt, at hann hevur verið á staðnum. Hevur eygleitt lívið og byggilistina, sæð og givið sær far um vakurleikan, og spælandi lætt fær hann dýpd í.

Ofta hava vit lyndi at sammata. Og eg kann ikki lata vera við at sammata hann við okkara meistarlaga teknara, Ingálv av Reyni, í stóðum. Til dømis tekningin á ferjuni, frá Salutorget í Helsinki og av akkerinum í Nyhavn.

Veit ikki um tað er fyrstu ferð, at bók við ferðatekningum kemur út í Føroyum, men sjáltsamt er tað í øllum førum. Tí var tað hugaligt at taka eina slíka bók upp í hendurnar og fara hessa ferðina eystureftir og til Róma.

Jóhann Mortensen

Willy Baulig stórliga fagnaður

Langt man vera ímillum, at so evnarikur tónleikari vitjar hendan vegin. Klaverkonsertin hjá vesturtýskaranum Willy Baulig mikukvöldið í Norðurlandahúsinum, bar prógv um einastandandi gávur.

Willy Baulig spældi verk eftir Haydn, Beethoven, Bartók og Schumann. Smátónverkini eftir Schumann vóru kanska tey mest hugtak-

andi (opus 12). Passaliga stutt og ikki so torskild sum t.d. sonata frá 1926 eftir Béla Bartók.

Men tann dugaligi pianisturin sveik teg heldur ikki her. Sjálvt um tú ikki fekst skil á lagið, megnaði Baulig kortini at fjotra teg. Her verður serliga hugsað um tey knappligu skiftini ímillum tað spaka og tað máttmikla. Eftir kvíruna kemur rómur. Rómurin er tá ikki

larmur, men ein avbera sterk samansett ljóðmynd.

Willy Baulig tulkaði verkini so viðkvæmt og kensluborið, at tú ikki slapp undan at verða bergtikin. Tey uml. 200 fólkin, sum høvdu leitað sær niðan í Norðurlandahúsið hetta kvöldið, róptu Baulig inn aftur, so hann aftur noyddist at seta seg til klaverið.

Willy Baulig er 33 ára

gamal og úr Köln, har hann í 1982 tók prógv á tónleikaháskúlanum. Baulig er annars ikki komin til Føroya fyrri at spæla klaver, men er her í øðrum orindum. Hann er boðin í brúðleyp hjá einari bygda-gentu, sum í dag giftist føroyingi.

kl